



Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

Warszawa, dnia 10 października 2024 r.

## DECYZJA

Prezesa

Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

Nr BPI – 10/I/24

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5 oraz ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 poz. 236), zwanej dalej „u.p.p.” w związku z art. 5 ust. 1, art. 5 ust. 6 pkt 7, art. 5 ust. 6a oraz 21b ust. 1 i 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1281), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, zwany dalej „Prezesem Agencji” stwierdza, że stanowisko **A.**, zwanej dalej „Wnioskodawcą” lub „Spółką”, zawarte we wniosku z dnia 26 lipca 2024 r. o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów ustawy o zapasach, który wpłynął do Prezesa Agencji w dniu 1 sierpnia 2024 r., uzupełnionym w dniu 11 września 2024 r. – **jest prawidłowe.**

## UZASADNIENIE

**A.** z siedzibą w **B.** wystąpiła do Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej przepisów ustawy o zapasach, dotyczącej możliwości skorzystania z pomniejszenia, o którym mowa w art. 5 ust. 6 pkt 7 ww. ustawy, przy wyliczeniu należnej opłaty zapasowej oraz wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej i paliw.

W dniu 27 lipca 2024 r. Wnioskodawca uiścił wymaganą opłatę za złożenie wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej.

W związku z brakami formalnymi złożonego wniosku Prezes Agencji wezwał Wnioskodawcę pismem z dnia 26 sierpnia 2024 r. znak BPIzo..... do uzupełnienia wniosku poprzez przekazanie pełnych danych dotyczących właściwości fizykochemicznych produktu HVO, klasyfikowanego wg Nomenklatury Scalonej do kodu CN 2710 19 43 (np. pełnego raportu z badań lub karty charakterystyki produktu).

W dniu 11 września 2024 r. do Prezesa Agencji wpłynęło złożone przez Wnioskodawcę uzupełnienie braków formalnych wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej.

### **We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisane zdarzenie przyszłe**

Wnioskodawca we wniosku o dokonanie interpretacji indywidualnej przedstawia następujące zdarzenie przyszłe. Wnioskodawca wskazuje, że jest jednym z wiodących krajowych importerów paliw ciekłych, prowadzącym działalność na podstawie koncesji wydanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w tym w zakresie obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą (tzw. koncesja OPZ). W ramach prowadzonej działalności Spółka sprowadza do Polski znaczące ilości standardowych paliw ciekłych, jak oleje napędowe i benzyny silnikowe. Ponadto Wnioskodawca jest również wpisany do prowadzonego przez Prezesa Agencji rejestru producentów i handlowców, o którym mowa w art. 13 i nast. ustawy o zapasach.

Ponadto, jak podaje Wnioskodawca, w związku z prowadzoną działalnością w zakresie przywozu paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiada na gruncie przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (tj. Dz. U. z 2024 r., poz. 20, z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą BIO” status podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy (NCW). W rezultacie czego Wnioskodawca zobowiązany jest m.in. do spełnienia obowiązków wynikających z NCW.

W przedstawionym opisie zdarzenia przyszłego Wnioskodawca wskazuje również, że w celu realizacji ww. obowiązków planuje rozszerzenie swojej działalności operacyjnej o zakup i przywóz do Polski biowęglowodorów ciekłych (tzw. HVO-Hydrotreated Vegetable Oil, tj. „uwodornionego oleju roślinnego”), które są odpowiednikiem tradycyjnego oleju napędowego, ale o pochodzeniu biomasowym i na gruncie klasyfikacji nomenklatury scalonej (CN) są oznaczone jak olej napędowy o kodzie CN 2710 19 43.

Jak podaje Wnioskodawca, we wrześniu bieżącego roku planuje dokonać pierwszej transakcji zakupu HVO drogą X. poprzez Y. Kraj wysyłki oraz pochodzenia będzie zależał od dostawcy, który nie jest jeszcze znany, jednakże Wnioskodawca wskazuje, że będzie to na pewno kraj

członkowskiej Unii Europejskiej. Produkt, o którym mowa powyżej będzie zmieszany z olejem napędowym i tak też wprowadzony przez Spółkę na rynek w Polsce.

Wnioskodawca ponadto przekazał w uzupełnieniu do złożonego wniosku – wykonując wezwanie Prezesa Agencji, następujące dokumenty, w których określono właściwości fizykochemiczne produktu HVO:

- Karta techniczna produktu - Odnawialny olej napędowy **Z.** - oryginał oraz tłumaczenie na język polski;
- Certyfikat (świadczenie) analizy odnawialnego oleju napędowego **Z.** z dnia 15 lipca 2024 r. - oryginał oraz tłumaczenie na język polski.

**We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej Wnioskodawca przedstawił niżej opisane stanowisko w sprawie.**

W ocenie Wnioskodawcy, z perspektywy klasyfikacji Nomenklatury Scalonej (CN) HVO zaliczane jest do kodu CN 2710 19 43. Jednocześnie, Wnioskodawca wskazuje, że produkt ten spełnia przesłanki dla uznania go za biowęglowodór ciekły w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy BIO, a tym samym biokomponentu w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy BIO.

Wnioskodawca podkreśla, że specyfika HVO, jako biokomponentu i biowęglowodoru ciekłego w rozumieniu Ustawy BIO polega na tym, że wykazuje on pewne podobieństwa do oleju napędowego, jednakże produkt ten ma inne parametry fizykochemiczne od oleju napędowego pochodzenia naftowego. W szczególności, Wnioskodawca wskazuje, że HVO przed jego dodaniem do oleju napędowego, posiada parametr gęstości, który nie spełnia wymagań jakościowych dla oleju napędowego.

Niezależnie od powyższego, HVO - nie posiadając precyzyjnej klasyfikacji na gruncie Nomenklatury Scalonej - oznaczone jest kodem CN 2710 19 43, a więc kodem CN, który odpowiada standardowemu olejowi napędowemu pochodzenia naftowego.

Kolejno, Wnioskodawca przedstawiając własne stanowisko w sprawie odwołuje się do przepisów ustawy o zapasach. Jak podaje Wnioskodawca art. 1 ustawy o zapasach stanowi o zakresie przedmiotowym tej ustawy. W szczególności jest to określenie zasad: „*tworzenia, utrzymywania i finansowania zapasów ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego(...)*”. W artykule 2 ust. 1 wskazano definicje legalne, w tym produktów naftowych, którymi są m.in. „*oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe*” oraz paliw, którymi są „*produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f-m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość*”.

Ponadto Wnioskodawca wskazuje na definicję dodatków (art. 2 ust. 1 pkt 5a ustawy o zapasach), która określa je jako „*związki inne niż węglowodory dodawane do paliw lub mieszane z paliwami w celu zmiany ich właściwości oraz biokomponenty w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3*” ustawy BIO. Jak ocenia Wnioskodawca HVO spełnia przesłanki opisane w tej ustawie.

Następnie Wnioskodawca podkreśla, że zgodnie z dyspozycją przepisu art. 5 ustawy o zapasach producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Z kolei przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Wnioskodawca w tym miejscu wskazuje, że jest zarówno producentem jak i handlowcem i na mocy przepisów ustawy o zapasach i jest objęty ww. obowiązkami.

Wnioskodawca odnosi się również do treści art. 5 ust. 6 pkt 7 ustawy o zapasach, gdzie wskazano, że „*wielkość produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw stanowiące podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej pomniejsza się odpowiednio o ilości: (...) 7) biokomponentów dodanych do paliw przez producenta w procesie ich produkcji - pod warunkiem potwierdzenia tych ilości dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 6a*”. Mowa tutaj o Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie rodzajów dokumentów uprawniających do pomniejszania wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej. Biokomponentem z kolei, w świetle przepisów ustawy o zapasach, są biokomponenty, o których mowa w ustawie BIO. W konsekwencji, w ocenie Wnioskodawcy, bezspornym jest fakt, że HVO stanowi biokomponent w rozumieniu ustawy BIO, jednocześnie posiadając ten sam status na gruncie ustawy o zapasach, w związku z czym w przypadku tego produktu zastosowanie będzie miał art. 5 ust. 6 pkt 7 tej ustawy.

W ocenie Wnioskodawcy - mając na uwadze przytoczone powyżej przepisy oraz fakt dokonania przywozu i zlecenia dodania do oleju napędowego HVO stanowiącego biokomponent na podstawie przepisów ustawy BIO - jest on uprawniona, aby pomniejszyć o ilości biokomponentów dodanych do paliw podstawę do:

- obliczenia opłaty zapasowej,
- tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw.

Wnioskodawca podkreśla również, że klasyfikowanie HVO do kodu CN 2710 19 43, który

to kod CN został wskazany w § 2 pkt 10 lit. a rozporządzenia Ministra Klimatu w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1373), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych” w stosunku do użytego terminu „oleje napędowe”, nie przesądza o uznaniu HVO za olej napędowy. Kwestia, w ocenie Wnioskodawcy, została po części wyjaśniona we wcześniejszej części złożonego wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, jednakże w tym miejscu Wnioskodawca wskazuje również na dwa aspekty, które w opinii Wnioskodawcy są kluczowe.

W pierwszej kolejności, Wnioskodawca zwraca uwagę na fakt, że definicja terminu „paliwa” zawarta w ustawie o zapasach wprost odwołuje się do Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, ze zm.) zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie statystyki energii”. Wnioskodawca podkreśla, że mając na uwadze bezpośrednie odwołanie ustawowe do ww. rozporządzenia - możliwość kwalifikacji określonego produktu jako paliwa na gruncie ustawy o zapasach, warunkowane jest faktem jego zawarcia w rozporządzeniu w sprawie statystyki energii. W przedmiotowej sytuacji, akt ten wprost precyzuje, że olej napędowy to wyłącznie te produkty, które powstają w procesie destylacji ropy naftowej, a nie w wyniku przemian chemicznych substratów pochodzenia biomasowego. Powyższe, w ocenie Wnioskodawcy, wyklucza zaliczenie HVO jako oleju napędowego, mimo że zostało sklasyfikowane do kodu CN 2710 19 43.

Kolejnym kluczowym aspektem - zgodnie z przedstawioną opinią przez Wnioskodawcę, jest fakt, że HVO nie spełnia również wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (tj. Dz. U. z 2023 r., poz. 1314) przyporządkowanych olejom napędowym. Analizując opisane w tym akcie - konkretnie w Załączniku nr 3 - podstawowe wymaganie jakościowe dla olejów napędowych, znaleźć można istotną różnicę względem HVO w zakresie parametru gęstości. Gęstość oleju napędowego w temp. 15 °C zawiera się pomiędzy 800 a 845 kg/m<sup>3</sup>. Z kolei gęstość HVO, na podstawie rzetelnych informacji rynkowych, wynosi około 780 kg/m<sup>3</sup>. Biorąc pod uwagę powyższe, naturalnym wnioskiem w opinii Wnioskodawcy jest uznanie, że jeśli HVO nie może być traktowany jako olej napędowy na gruncie przepisów wykonawczych dotyczących jakości, to nie może być tak traktowany także w świetle ustawy o zapasach.

W związku z powyższym stanem prawnym i opisanym zdarzeniem przyszłym - w celu uniknięcia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych – Wnioskodawca zwrócił się

do Prezesa Agencji o potwierdzenie, że ani sam przywóz HVO, ani też zlecenie jego dodawania do paliw ciekłych, nie skutkuje obowiązkiem po stronie Wnioskodawcy do tworzenia zapasów obowiązkowych, ani uiszczania opłaty zapasowej, z uwagi na możliwość dokonania pomniejszenia podstaw obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej, przy założeniu potwierdzenia tych ilości dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 6a ustawy o zapasach.

**W świetle obowiązującego stanu prawnego, stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach uznano - za prawidłowe.**

Zgodnie z art. 34 ust. 1 u.p.p. przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z ust. 5 przywołanego powyżej przepisu udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 u.p.p. do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „k.p.a.”, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy o zapasach, organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Zgodnie z treścią przepisu art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Stosownie do treści art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Producentem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

Produkcją paliw, stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, jest wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstryuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2023 poz. 1542, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą akcyzową, lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywozem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym, w myśl przepisu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o zapasach, jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy akcyzowej nabycie wewnątrzspółnotowe to przemieszczenie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f - m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f - m tejże ustawy wynika, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty

do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia rozporządzeniem w sprawie statystyki energii. Z niniejszego rozporządzenia wynika, iż *olej napędowy jest głównie pośrednim produktem destylacji, która przebiega w temperaturze 180-380°C. Pozycja ta obejmuje domieszki. Obejmuje kilka gatunków o różnych przeznaczeniach: olej napędowy obejmuje olej napędowy wykorzystywany w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych, takich jak samochody osobowe i ciężarowe. Olej napędowy obejmuje lekki olej opałowy wykorzystywany w przemyśle i gospodarstwach domowych; olej napędowy wykorzystywany w transporcie morskim i szynowym; inne oleje napędowe, w tym ciężkie oleje napędowe, których temperatura destylacji mieści się w granicach 380-540°C, wykorzystywane jako wsad w przemyśle petrochemicznym. Olej napędowy stanowi zbiór produktów, do którego należą mieszanka biodiesli (biodiesle w oleju napędowym) i benzyna inna niż biodiesle.*

Jak stanowi art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej – biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia Minister Klimatu wydał rozporządzenie z dnia 7 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1373), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych”. Z przepisu § 6 pkt 7 lit a) ww. rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią m.in. oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe oznaczone kodem CN 2710 19 43. Ponadto, zgodnie z § 3 w zw. § 2 w pkt 1 oraz pkt 10 lit. a) producenci i handlowcy, obliczając wymaganą

ilość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, uwzględniają m.in. oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe oznaczone kodem CN 2710 19 43.

Artykuł 3 ust. 1 - 3 i ust. 4 ustawy o zapasach określa natomiast, że w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw tworzone i utrzymywane przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

Artykuł 5 ust. 3b pkt 3 ustawy o zapasach stanowi, że w przypadku paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) – minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), oblicza się według wzoru:

$$ZO_P = \left[ \frac{P - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$ZO_P$  - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

$P$  - wielkość produkcji i przywozu paliw oraz ilość paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K) w poprzednim roku kalendarzowym,

$O$  - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

Opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru określonego w art. 21b ust. 2 ustawy o zapasach:

$$O_z = (W_h \text{ lub } W_{pr}) \times U$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$O_z$  – opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG);  
 $W_h$  – sumę wielkości przywozu paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065;

$W_{pr}$  – wielkość produkcji paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065;

U – stawkę opłaty za tonę ekwiwalentu ropy naftowej określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

Na podstawie przepisu § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 10 grudnia 2014 r. *w sprawie określenia stawek opłaty zapasowej* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1812), stawka opłaty zapasowej wynosi 43,00 PLN za tonę ekwiwalentu ropy naftowej.

Stosownie do treści przepisu art. 5 ust. 6 ustawy o zapasach, wielkość produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw stanowiące podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej pomniejsza się odpowiednio o ilości:

- 1) ropy naftowej lub paliw wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) paliw przeznaczonych na międzynarodowy bunkier morski,
- 3) paliw wyprodukowanych z olejów odpadowych,
- 4) ropy naftowej lub paliw przeznaczonych na odtworzenie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw;
- 5) paliw przeznaczonych na zużycie własne przez producenta w procesie technologicznym przerobu ropy;
- 6) paliw wyprodukowanych z ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL) i innych węglowodorów wydobytych w kraju lub z obszaru morskiego należącego do krajowej strefy ekonomicznej,
- 7) biokomponentów dodanych do paliw przez producenta w procesie ich produkcji – pod warunkiem potwierdzenia tych ilości dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 6a.

Przepis art. 5 ust. 6 pkt 7 ustawy o zapasach dopuszcza zatem pomniejszenie podstawy obliczenia zapasów obowiązkowych oraz opłaty zapasowej o ilości biokomponentów dodanych do paliw przez producenta w procesie ich produkcji pod warunkiem potwierdzenia tych ilości stosownymi dokumentami.

Ponadto art. 5 ust. 6a stanowi, że Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentów potwierdzających ilości ropy naftowej, paliw lub biokomponentów, o których mowa w ust. 6, uprawniające do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia kontroli nad zapasami obowiązkowymi ropy naftowej lub paliw oraz konieczność zapewnienia rzetelności obliczeń dokonywanych przez producentów i handlowców, a także możliwość dokonania kontroli poprawności tych obliczeń.

Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie rodzajów dokumentów uprawniających do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1807), dokumentami uprawniającymi do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw o ilości, o których mowa w art.

5 ust. 6 pkt 1 i 3–7 ustawy o zapasach są:

- 1) zgłoszenie celne wywozu IE-599;
- 2) faktura wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów;
- 3) faktura eksportowa;
- 4) deklaracja dla podatku akcyzowego – formularz główny (AKC-4/AKC-4zo) wraz z formularzem szczegółowym:
  - a) AKC-4/D dla podatku akcyzowego od paliw silnikowych (z wyłączeniem gazu),
  - b) AKC-4/I dla podatku akcyzowego od paliw opałowych (z wyłączeniem wyrobów węglowych i wyrobów gazowych),
  - c) AKC-4/J dla podatku akcyzowego od gazu do napędu silników spalinowych,
  - d) AKC-4/K dla podatku akcyzowego od olejów smarowych i pozostałych olejów;
- 5) informacja o wyrobach akcyzowych w składzie podatkowym:
  - a) INF-D – o paliwach silnikowych w składzie podatkowym (z wyłączeniem gazu),
  - b) INF-I – o paliwach opałowych w składzie podatkowym,
  - c) INF-J – informacja o gazie do napędu silników spalinowych w składzie podatkowym,
  - d) INF-K – informacja o olejach smarowych i pozostałych olejach w składzie podatkowym
- 6) AKC-U – deklaracja uproszczona nabycia wewnątrzwspólnotowego;
- 7) wydruk dokumentu e-AD (elektroniczny administracyjny dokument);
- 8) dokument zastępujący e-AD;
- 9) uproszczony dokument towarzyszący;
- 10) umowa zawierająca postanowienia potwierdzające uprawnienie do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw o ilości, o których mowa w art. 5 ust. 6 pkt 1 i 3–7 ustawy;
- 11) zestawienie lub wyciąg elektroniczny lub papierowy sporządzone przez producenta lub handlowca, potwierdzające wewnątrzwspólnotowe dostawy paliw, eksport paliw lub interwencyjne uwalnianie zapasów obowiązkowych paliw lub gazu płynnego (LPG), zawierające:
  - a) numer dokumentu źródłowego,
  - b) datę wydania paliwa,
  - c) rodzaj i ilość wydanego paliwa,
  - d) odbiorcę paliwa;

12) bilans masowy, raport produkcji lub zestawienie w formie wydruków z systemów informatycznych dokumentujące proces produkcyjny;

13) oświadczenie składu podatkowego potwierdzające wywóz określonych ilości paliw z terytorium kraju;

14) dokument handlowy potwierdzający ilość ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL) i innych węglowodorów wydobytych w kraju lub z obszaru morskiego należącego do krajowej strefy ekonomicznej.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5a ustawy o zapasach dodatki to związki inne niż węglowodory dodawane do paliw lub mieszane z paliwami w celu zmiany ich właściwości oraz biokomponenty w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy BIO.

Stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy BIO, biokomponenty to bioetanol, biometanol, biobutanol, ester, bioeter dimetylowy, czysty olej roślinny, biowęglowodory ciekłe, bio propanbutan, bio propan, skroplony biometan, sprężony biometan oraz biowodór, które są wytworzone z biomasy z przeznaczeniem do wytwarzania paliw, z wyłączeniem innych paliw odnawialnych.

Z kolei art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy BIO określa, że ester to ester metylowy albo ester etylowy, kwasów tłuszczowych wytwarzany z biomasy.

W przedstawionym we wniosku opisie zdarzenia przyszłego, Wnioskodawca wskazuje, że zamierza rozszerzyć swoją działalność operacyjną o zakup i przywóz do Polski biowęglowodorów ciekłych (tzw. HVO-Hydrotreated Vegetable Oil, tj. „uwodornionego oleju roślinnego”). Ponadto, jak podaje Wnioskodawca krajem wysyłki będzie państwo członkowskie Unii Europejskiej – w związku z czym należy uznać, że przywóz wskazanego produktu będzie dokonywany w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego. Produkt, o którym mowa powyżej będzie zmieszany z olejem napędowym, a następnie wprowadzony przez Spółkę na rynek w Polsce.

Na podstawie przedstawionych przez Wnioskodawcę dokumentów tj. karty technicznej produktu (odnawialny olej napędowy **Z.**) oraz certyfikatu (świadectwa) analizy odnawialnego oleju napędowego **Z.** z dnia 15 lipca 2024 r. można stwierdzić, że przedmiotowy olej napędowy odnawialny **Z.** ma następujące parametry: gęstość w temperaturze 15°C – 781,7 kg/m<sup>3</sup>; zakres temperatury wrzenia od 204,8 do 303,5 °C. W 99,9 % jego skład stanowią węglowodory pochodzenia biologicznego. Mimo pochodzenia biologicznego HVO jest węglowodorowym i wysokiej jakości paliwem do silników wysokoprężnych. Ma wysoką liczbę cetanową, zbliżony skład chemiczny, nie zawiera siarki i aromatów. Jedynie niższa gęstość w temperaturze 15°C

powoduje, że HVO nie może być stosowane jako samoistne paliwo.

W ocenie Prezesa Agencji, HVO (tzw. HVO-Hydrotreated Vegetable Oil, tj. „uwodorniony olej roślinny”) jako paliwo nienaftowe nie spełnia wymagań określonych w rozporządzeniu w sprawie statystyki energii dla olejów napędowych, tym samym nie może być klasyfikowany jako paliwo na gruncie ustawy o zapasach.

Ponadto, w ocenie Prezesa Agencji, należy uznać, że chociaż HVO może być paliwem do silników wysokoprężnych, to w świetle przepisów ustawy o BIO należy uznać go za biokomponent. W związku z czym, zgodnie z art. 5 ust. 6 pkt 7 ustawy o zapasach, wielkość produkcji paliw stanowiąca podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej może zostać pomniejszona o ilości biokomponentów tj. w przypadku Wnioskodawcy produktu HVO, dodanych do paliw przez producenta w procesie ich produkcji – pod warunkiem potwierdzenia tych ilości dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 6a ustawy o zapasach.

Wobec powyższego, w odniesieniu do przedstawionego w sprawie zdarzenia przyszłego, należy uznać stanowisko Wnioskodawcy, że Spółka będąc producentem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach będzie uprawniona do dokonania pomniejszeń produkcji paliw, stanowiącej podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej o ilości produktu HVO, dodane do paliw w procesie ich produkcji – **za prawidłowe**.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę oraz stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

## POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Przemysłu w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych; 00 – 193 Warszawa, ul. Stawki 2b.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.
4. Pisma (podania, żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) mogą być wnoszone na piśmie, za pomocą telefaksu, ustnie do protokołu lub w formie dokumentu elektronicznego na adres do doręczeń elektronicznych organu. Pisma wysłane na adres elektroniczny organu (adres e-mail), z pominięciem adresu do doręczeń elektronicznych organu, nie wywołują skutków prawnych, które k.p.a. wiąże ze złożeniem pisma procesowego. Zgodnie z art. 147 ust. 2 ustawy o doręczeniach elektronicznych doręczenie korespondencji nadanej przez osobę fizyczną lub podmiot niebędący podmiotem publicznym, będące użytkownikami konta w elektronicznej platformie usług administracji publicznej (ePUAP), do podmiotu publicznego posiadającego elektroniczną skrzynkę podawczą w ePUAP, w ramach usługi udostępnianej w ePUAP, jest równoważne w skutkach prawnych z doręczeniem przy wykorzystaniu publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego, do czasu zaistnienia obowiązku stosowania ustawy o doręczeniach elektronicznych, o którym mowa w art. 155 tej ustawy, przez ten podmiot publiczny. Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych posiada elektroniczną skrzynkę podawczą w ePUAP. Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) utrwalone w postaci elektronicznej powinny być podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym wnoszącego podanie oraz zawierać adres elektroniczny wnoszącego podanie (tj. ePUAP).
5. Jeżeli podanie wniesione w formie dokumentu elektronicznego nie zawiera adresu elektronicznego, organ administracji publicznej przyjmuje, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano podanie wniesione w formie dokumentu elektronicznego, a gdy wniesiono je w innej formie i zawiera ono żądanie, doręczenia pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, doręczenie pism następuje na adres wskazany w treści podania. Warunkiem skutecznego żądania doręczania pism środkami komunikacji elektronicznej jest wskazanie w treści żądania adresu elektronicznego. Wniesienie do organu pisma w formie dokumentu elektronicznego jest równoznaczne z żądaniem doręczenia korespondencji z organu za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Jeżeli strona lub inny uczestnik postępowania zrezygnuje z doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej,

organ administracji publicznej doręcza pismo w sposób określony dla pisma w formie innej niż forma dokumentu elektronicznego.